పుణ్యమ నరకం

సత్యం మందపాటి · విమలాగౌతం

"విరాకు పోయినసారే చెప్పాను—కానీ నా మాట పెడచెవినపెట్టారు" అన్నది డాక్టర్ అనసూయ.

ప్రభాకరం మాట్లాడలేదు. అనసూయను కొంచెం కోపంగా చూసి, తల ప్రక్కకు తిప్పుకున్నాడు.

శ్యామల వంచిన తల పైకెత్తలేక పోయింది.

రెండు నిముషాలు ఎవరూ మాట్లాడ లేదు.

డాక్టర్ అనసూయ దీర్ఘంగా, నిట్టూర్పు వదలి "ఓ.కె. ఈ సారికి యిక మనం చేసేదేమీలేదు. కనీసం యిక ముందయినా జాగ్రత్తపడితే చాల మంచిది!" అన్నది.

ఈ సారికూడా ప్రభాకరం ఏమీ మాట్లాడలేదు. లేచి నుంచున్నాడు. జేబులో నుంచి అయిదురూపాయల నోటుతీసి, డాక్టర్ అనసూయచేతికి అందించాడు.

"పద" అన్నాడు శ్యామలతో. తను బయటకు నడుస్తూ.

"ఆగండి!" అన్నది అనసూయ. ఆమె అన్నతీరులో అతని అమర్యాద ఆమెకు కష్టం కలిగిందని అర్థమవుతున్నది.

ప్రభాకరం వెనక్కి తిరిగాడు.

"ఇప్పుడు శ్యామలకు ఎనిమిదో నెల. ఆరవకాన్పు. ఈ బ్లడ్ టెస్ట్ రిపోర్టు చూడండి — హెమోగ్లోబిన్ ముప్ఫయి శాతంమాత్రమే వుంది. ఆవిడ చాలా వీక్‌గా కూడా వుంది. ఆమెకీసారి కాన్పు చాల కష్టమవుతుంది—"

ప్రభాకరం అప్పటికే బయటకు వెళ్ళి పోయాడు—

అనసూయ ఒక క్షణం మాట్లాడలేదు. వంచిన తలఎత్తి నెమ్మదిగా అన్నది శ్యామల "క్షమించండి డాక్టర్—ఆయన ప్రవర్తనకి నేను చాలా బాధపడుతున్నాను"

"శ్యామలా—నాకు అన్నీ తెలుసమ్మా ఈసారి నా శాయశక్తులా నీకు సుఖంగా ప్రసవం అవటానికే ప్రయత్నిస్తాను—కానీ యిలాంటి మనుషులను మార్చటం ఎలాగా అనే ఆలోచిస్తున్నాను—"

"శ్యామలా—ఇంకా లోపలేం చేస్తున్నావ్" బయటి నుండి ప్రభాకరం గొంతు వినపడింది.

"వస్తాను డాక్టర్" సూటిగా డాక్టర్ అనసూయ కళ్ళలోకి చూసి తలవంచుకుని చకచకా బయటకు వెళ్ళిపోయింది శ్యామల.

శ్యామల కనుకొలకుల్లో నిలిచిన నీటి బిందువులు అనసూయను కదల్చివేసినయి.

శ్యామల — ప్రభాకరంతో వివాహం అయిననాటి నుంచీ అనసూయకు పరిచయమే....

శ్యామలకు యిప్పుడు అయిదుగురు ఆడపిల్లలు. తను యిద్దరు పిల్లలు పుట్ట

గానే చెప్పింది, శ్యామల ఆరోగ్యం దృష్ట్యా, ప్రభాకరం ఆర్థికపరిస్థితి దృష్ట్యా ఇక అంతటితో ఆపితే మంచిదని—

శ్యామల అంగీకరించినా, ప్రభాకరం ససేమిరా అన్నాడు.

"పున్నామనరకం నుంచి మనల్ని తప్పించే మగపిల్లవాడు లేకపోతే ఎలా— మగపిల్లవాడు పుట్టేదాకా అలాటివేం కుదరవు" అన్నాడు.

ప్రభాకరం తల్లీ, తండ్రీ కూడా సలహా యిచ్చిన డాక్టర్ అనసూయను మొహమాటం కూడా లేకుండా, అనాల్సిన మాటలన్నీ అన్నారు—

శ్యామల మీదవున్న సదభిప్రాయం, ఆప్యాయతలవల్ల-డాక్టర్ అనసూయ, ఇక ఏమీ అనలేక వూరుకుంది.

ప్రభాకరం దురదృష్టమో, శ్యామల ఖర్మో కానీ-వాళ్ళకు వరుసగా అయిదుగురూ ఆడపిల్లలే కలిగారు. డాక్టర్ అనసూయ ప్రతిసారీ వద్దని చెబుతున్నదేకాని, ప్రభాకరం ఆమె మాట పాటించలేదు.

"మగపిల్లవాడికి తండ్రి కాకపోతే ఎలా? రేపు నేను పోయిన తర్వాత, నా తలకు కొరివి పెట్టేవాడు వుండద్దూ— నన్ను పున్నామనరకం నుండి తప్పించేవాడు లేకపోతే ఎలా?"

"కానీ ఆవిడ ఆరోగ్యం ఏమీ బాగా లేదు—కాన్పు ఈసారి చాలా కష్టమవు

తుంది—ఆమె ప్రాణానికి కూడా...."

"ఎంత డబ్బు ఖర్చయినా సరే భరి స్తాను— బ్రహ్మాండంగా పని చేసే టానిక్స్ ఎన్ని రాపిచ్చినా వాడటానికి సిద్ధంగా వున్నాను. మీకు ఈ కేసు టేకప్ చేయటానికి భయంగా వుంటే, యిప్పుడే చెప్పండి. ఇంకో డాక్టర్‌కు చూపిస్తాను. అంతేకానీ నా దగ్గర యిక అలాటి విషయాలు ఎత్తవద్దు" ఖచ్చితంగా అన్నాడు ప్రభాకరం.

శ్యామల కూడా దీనంగా చూసింది అనసూయను.

ఆయన మన మాట వినడు. ఆయనతో యింక వాదించటం అనవసరం. నా ఖర్మ ఎలా జరగాలో అలా జరుగుతుంది" అన్న భావం ఆమె కళ్ళల్లో స్పష్టంగా కనపడింది అనసూయకు.

ఈసారి ఏదో చేయాలి. ఈ మూఢ నమ్మకాన్ని అతనిలో నుంచి పోగొట్టాలి. కానీ ఎలా? అదే అర్థం కావటం లేదు డాక్టర్ అనసూయకు. కాన్పు కష్టమయిం దని చెప్పి శ్యామలకు ఆపరేషన్ చేసేసి, యిక పిల్లలు పుట్టకుండా చేసేయవచ్చు. కానీ .... తర్వాత మగపిల్ల వాడికోసం అంత పట్టుదలతో, మూర్ఖంగా వున్న ప్రభాకరం, శ్యామలను సరిగ్గా చూస్తాడా? చూడకపోగా. వేరే పెళ్ళి చేసుకుని ఈవిడ్ని వదిలేసినా ఆశ్చర్యపోనక్కర లేదు. "పున్నామనరకం" అనే అభి ప్రాయం అంత మూఢంగా పాతుకుపో యిందతనిలో. దానికి తోడు సనాతను లయిన అతని తల్లి దండ్రులు అతని సెంటిమెంట్లకు పూర్తి సపోర్టు యిస్తు న్నారు. అదొక్కటే కాక శ్యామల అంత నీరసంగా, అనారోగ్యంగా వున్న కార ణంగా ఆమెకు ఆపరేషన్ చేయటం కూడా అంత మంచిది కాదు-ఈ సమస్యకి పరిష్కారం ఒక్కటే కనపడుతున్నది డాక్టర్ అనసూయకు. ప్రభాకరం ఈ విషయంలో అంగీకరించి, తనే ఆప రేషన్ చేయించుకోవటం, కానీ ఇది జరిగే పనా? తను ఆ విషయం ఎత్తితేనే ఎగిరి పడుతున్నాడు-పైగా తన మీద అత నికి గౌరవం కూడా పోతున్నది.

డాక్టర్ అనసూయ, ఆ రోజే కాదు, ఈ సమస్య నెలా పరిష్కరించాలా అని ప్రతి రోజూ ఆలోచిస్తూనే వున్నది.

ఆ రోజు సాయంత్రం డిస్పెన్సరీలో నాలుగు గంటలకు, రోగులను చూస్తున్న డాక్టర్ అనసూయ దగ్గరకు హడావిడిగా పరుగెత్తుకు వచ్చాడు ప్రభాకరం.

"డాక్టర్ శ్యామలకు నొప్పులు వస్తు న్నాయి-రక్తస్రావం అవుతోంది-తీసుకు వచ్చాను" అన్నాడు రొప్పుతూ.

అనసూయ సూటిగా చూసింది ప్రభాకరాన్ని.

ప్రభాకరం గాభరా పడుతున్నాడు.

"నర్స్" కేకేసింది అనసూయ.

"లేబర్ రూంకు తీసుకు రండి." అంటూనే అటుకేసి నడచింది డాక్టర్ అనసూయ.

లేబర్ రూంలో, పక్క మీద పడు కున్న శ్యామల నొప్పులతో మెలికలు తిరిగిపోతున్నది. డాక్టర్ అనసూయ వచ్చి పరీక్ష చేసింది.

"రక్తస్రావం అవుతున్నది" అన్నది. నర్స్‌ని పిలిచి ఏదో చెప్పింది.

నర్స్ బయటకు వెళ్ళి. ఒక క్షణం

తర్వాత ప్రభాకరంతో లోపలకు వచ్చింది. ప్రభాకరం వెంటనే వస్తున్న ప్రభాకరం తల్లి. అతని పెద్దమ్మాయిని చూడగానే వాళ్ళను బయటకు వెళ్ళమని సంజ్ఞచేసింది అనసూయ. నర్స్ వాళ్ళను బయటకు పంపించి తలుపు వేసేసింది.

ప్రభాకరం వచ్చాడు.

దిక్కు తోచక అలానే నుంచున్నాడు.

"మిస్టర్ ప్రభాకరం! శ్యామల పరిస్థితి ఏమీ బాగా లేదు. రక్తస్రావం బాగా అవుతోంది-రక్తం అవసరం కావచ్చు-నా శాయశక్తులా సుఖ ప్రసవం అవటానికి ప్రయత్నం చేస్తాను. కానీ ఒక రిక్వెస్టు." ఏమిటి? ఆ పరిస్థితిలో కూడా ప్రభాకరం కోపంగానే కనపడ్డాడు.

చిన్నగా నవ్వింది అనసూయ.

"కోపం తెచ్చుకోకండి నేనేమీ ఫామిలీ ప్లానింగ్ గురించి ఉపన్యాసం యివ్వను— శ్యామల పరిస్థితి బాగాలేదు. ఆమెకు కాన్పు అయేదాకా మీరూ యిక్కడే వుంటే ఆమెకు ధైర్యంగా వుంటుంది. నా ఈ ఒక్క కోరికా మీరు కాదనకండి—"

వింతగా చూశాడు ప్రభాకర్.

"అదేమిటి—నేను యిక్కడ వుండడమేమిటి? భార్య కాన్పుకు భర్త పక్కనే వుండటం నేనెక్కడా వినలేదు — మీరేదో విచిత్రంగా మాట్లాడుతున్నారు."

"నో-మిస్టర్ ప్రభాకరం-ప్లీజ్ డోంట్ ఆర్గ్యూ ఎనీథింగ్ మోర్—ఒకసారి మీ శ్యామల ముఖంలోకి చూపి అనండా మాట-మీరు యిక్కడ వున్నందువల్ల లాభమే కానీ. నష్టంలేదు కదా-ప్లీజ్ బి

హియర్-నర్స్-గివ్‌మి దట్ సిరంజ్"—

నర్స్ యిచ్చిన సిరెంజ్ తీసుకుని, నొప్పులు ఎక్కువ అవటానికి యింజక్షన్ చేసింది అనసూయ.

ఇంజక్షన్ చేసిన తర్వాత, శ్యామల బాధ యింకా ఎక్కువ అయింది. మనిషి వంకర్లు తిరిగిపోతున్నది.

ప్రభాకరం, శ్యామలనే చూస్తున్నాడు.

శ్యామల, ప్రభాకరంని చూసి దగ్గరకు పిలిచింది.

ప్రభాకరం వచ్చి ఆమె తలదగ్గరకు నుంచున్నాడు.

ఆమె ప్రభాకరం రెండు చేతులూ పట్టుకుంది.

గట్టిగా పట్టుకుంది.

పళ్ళు బిగపట్టి, నొప్పులను భరిస్తున్నది.

"మీరిలా తలవెనక నిలబడండి—" అన్నది అనసూయ—నర్సుతో ఏదో చెప్పిన తర్వాత.

ప్రభాకరం, మంచం తలకట్టున, శ్యామల తలవెనక నిలబడ్డాడు. శ్యామల ఒకచేత్తో అతని పట్టుకుని, రెండో చేత్తో పొత్తికడుపు మీద వత్తుకుంటోంది. నొప్పులు భరించలేక, మధ్యమధ్య భళ్ళుమని ఏడుస్తూంది.

నర్స్ వచ్చింది. ఒక సీసారక్తం తీసుకుని—

బ్లడ్ బాగా తక్కువగావుంది. కనీసం ఒక సీసా అయినా ఎక్కించాలి" అంటూ అనసూయ రక్తంసీసాను తలక్రిందులుగా స్టాండుకు వేలాడకట్టి శ్యామల ముంచేతి దగ్గర సూదిద్వారా ఎక్కించటానికి ప్రయత్నంచేస్తున్నది—

నర్స్‌వచ్చి సహాయం చేసింది.

ప్రభాకరం శ్యామల తలదగ్గరే నిశ్శబ్దంగా నిలబడ్డాడు.

శ్యామలలోకి రక్తం ఎక్కుతున్నది.

ఆమెకు రక్తస్రావం అవుతున్నది.

నర్స్‌వచ్చి ప్రభాకరంచేత ఒక కాగితం మీద సంతకం పెట్టించుకున్నది. ఆపరేషన్ అవసరం అయితే, తనకేమీ అభ్యంతరం లేదని.

అనసూయ బ్లడ్‌ప్రషర్ చూస్తూ మధ్య మధ్యలో రక్తంతీసి పరీక్ష చేస్తున్నది. రక్తం గడ్డకడుతున్నదేమోనని.

శ్యామల ముఖంనిండా చమటలు కారుతున్నాయి. బట్టలు తడిసిపోయాయి-ముఖం బాగా ఎర్రబడింది.

కళ్ళు పైకెత్తి ప్రభాకరాన్ని చూసింది. అతన్ని చూస్తుంటే ఆమెకేదో కొండంత ధైర్యం కలుగుతున్నది.

ప్రభాకరం, జేబులోంచి కర్చీఫ్ తీసి, ఆమె ముఖంమీద చెమటలు అంతా తుడిచాడు.

"బాధగా వుందా—" అన్నాడు చాలా నెమ్మదిగా.

ఆమె కళ్ళతోనే లేదని అబద్ధం చెప్పింది.

"కొంచెంఓర్చుకో-ఎవ్విరిథింగ్ విల్ బి ఆల్‌రైట్" అన్నాడు.

అన్నాడు కానీ అతనిలో ఏదో అనుమానం తొంగిచూసింది. ఆ అనుమానాన్ని దాచుకుంటూనే ఆమె చేయి పట్టుకున్నాడు.

బ్లడ్ యివ్వటం పూర్తయింది. నర్స్ ఆ సీసాలు తీసి ప్రక్కన పెడుతున్నది.

అనసూయ ఎర్రబడ్డ గ్లౌవ్స్‌ని, సరిచేసుకుంటూ "ఆపరేషన్" అవసరం

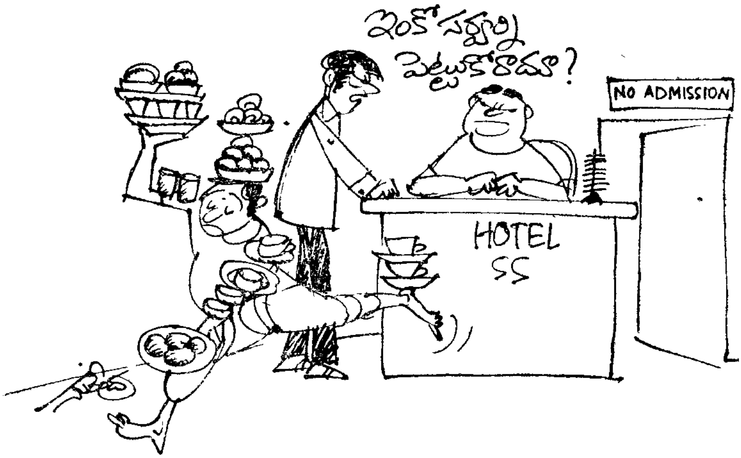

రాకపోవచ్చు కానీ—కొన్ని కుట్లు వేయవలసి వస్తుందేమో" అన్నది.

ఆమె గ్లోవ్స్ చూసిన ప్రభాకారం కళ్ళు మూసుకుని "మీ యిష్టం డాక్టర్" అన్నాడు—

శ్యామలతో అనసూయ అంటున్నది- "శ్యామలా, నువ్వు కొంచెం ప్రెషర్ అప్లయి చెయ్యాలి—కొంచెం అలా—అలా— ఊఁ! . అలా అన్నావంటే చక్కటి పిల్లవాడు పుడతాడు. ఏదీ—ఇంకా ప్రయత్నం చేయాలి. ఈసారి పండంటి పిల్లవాడు. మళ్ళీ అలా.... అలా...అనాలిమరి....మిమ్మల్ని పున్నామ నరకంనుంచి తప్పించే మగపిల్లవాడు . ఏదీ....అలా... అలా... "

శ్యామల చాలా అలసటగా, ఇబ్బందిగా బాధగా కళ్ళు మూస్తూ, తెరుస్తూ, మంచం మీద మెలికలు తిరిగిపోతూ, అనసూయ చెప్పినట్లల్లా చేస్తున్నది.

"గుడ్ గాల్! అలా కోఆపరేట్ చేయాలి. ఏదీ మళ్ళీ. ఊఁ ...వెరీగుడ్-ఎగైన్...."

. ప్రభాకరం ఊపిరి పీల్చటం ఆపి, అదే చూస్తున్నాడు.

అతని నుదుటి మీద చెమటలు పట్టి, మెడ మీదుగా షర్టును తడిపేస్తున్నాయి.

అతని కనురెప్పలు కదలటం లేదు.

శ్యామల అతని చేతులు గట్టిగా తన రెండు చేతులతోనూ పట్టుకున్నది. ఆమె పట్టుకున్న పట్టు క్షణ క్షణానికీ బిగుసుకుపోతున్నది. ఆమె అరిచేతుల్లోని చెమట, అతని చేతుల మీదుగా కారిపోతున్నది.

శ్యామలకు నొప్పులు రాను రాను అధికం అయ్యాయి. అనసూయ ఏదో చిన్న ఆయుధం తీసి, చర్మాన్ని కత్తిరిస్తూన్నది-మధ్య మధ్యలో శ్యామలతో "అయిపోయింది.... అలా.... కొంచెం ఓపిక పట్టు. ప్లీజ్ .. వెరీ గుడ్....మీ వంశోద్ధారకుడు త్వరలో రాబోతున్నాడు. అలా.. "

శ్యామల అంత బాధలోనూ కళ్ళెత్తి ప్రభాకరం వేపు చూసింది. ప్రభాకరం ఆమె ముఖాన్ని తన చేతులతో ఆప్యాయంగా నిమిరాడు. ఆమె ప్రభాకరంను దీక్షగా చూస్తూ-తన బాధ అంతా మరచి పోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నది.

డాక్టర్ అనసూయ ఏదేదో చేస్తున్నది. నర్స్ ఏవేవో అందిస్తున్నది.

ప్రభాకరం కళ్ళ ముందు ఎర్రటి చక్రాలు ఏవో తిరుగుతున్నాయి.

శ్యామల బాధ యింకా ఎక్కువైంది. ఉన్నట్టుండి పెద్దగా అరచింది.

అనసూయ బిడ్డను బయటకు తీసే ప్రయత్నం చేస్తున్నది.

శ్యామల బాధగా అరుస్తున్నది.

అరుస్తూనే తల ప్రక్కకు వేలేసింది.

ప్రభాకరం కళ్ళ ముందు ఏవేవో చక్రాలు, ఎన్నో రంగులతో తిరుగుతున్నాయి.

వళ్ళంతా చెమట పట్టేసింది——

అక్కడ వున్న వస్తువులన్నీ అతని చుట్టూ తిరుగుతున్నట్టనిపించింది. తర్వాత ఏమయిందో అతనికే తెలియదు.

కళ్ళు తెరిచి చూసేసరికి కారిడార్‌లో బల్లమీద పడుకుని వున్నాడు. ప్రక్కనే నర్స్ ఏదో మందు రాసి దూదిని అతనికి వాసన చూపిస్తున్నది. చటుక్కున లేచి కూర్చున్నాడు ప్రభాకరం.

ప్రక్కనే ఆదుర్దాగా, తల్లీ తండ్రీ, పిల్లలూ కనపడ్డారు,

"శ్యామల ...శ్యామల ఏదీ?" నీరసంగా అడిగాడు ప్రభాకరం.

టవల్‌తో చేతులు తుడుచుకుంటూ బయటకు వచ్చిన అనసూయను చూసి, ఆదుర్దాగా అడిగా డామెను మళ్ళీ ప్రభాకరం.

"ఆమె డెలివరీ కాగానే, పెయింట్ అయిపోయింది, ఇప్పుడు బాగానే వుంది లెండి-మీరేమిటి అలా కళ్ళు తిరిగి పడి పోయారు?" అన్నది అనసూయ.

"శ్యామలకేమీ పరవాలేదు కదూ డాక్టర్‌గారూ!" అతని గొంతులో వణుకు కనబడుతున్నది.

"రండి చూద్దురుగాని..." అతన్ని లోపలికు తీసుకువెళ్ళింది అనసూయ,

పెద్ద వాన వెలిసిన తర్వాత ఆకాశంలా హాయిగా వుంది శ్యామల.

యుద్ధం అయిపోయిన తర్వాత ప్రకృతిలా నిశ్శబ్దంగా వుంది శ్యామల,

"శ్యామలా...." నెమ్మదిగా పిలిచాడు ప్రభాకరం.

కళ్ళెత్తి చూసింది శ్యామల.

విశాలమైన ఆమె కళ్ళల్లో ఏదో తృప్తి-ఏదో ఆనందం——

ప్రభాకరం ఆమె దగ్గరగా వెళ్ళాడు.

ఆమె కళ్ళు మూసుకుంది-కనురెప్పలకు అడ్డం వచ్చిన కన్నీటి బిందువులు క్రిందకు జారాయి.

"శ్యామలా...." ఆందోళనగా అన్నాడు ప్రభాకరం.

"సారీ మిస్టర్ ప్రభాకరం-ఈసారి కూడా మీకు ఆడపిల్లే పుట్టింది, మీరు అనుకున్న 'పున్నామ నరకం' మిమ్మల్ని వదిలేట్టుగా లేదు...." డాక్టర్ అనసూయ.

ప్రభాకరం సూటిగా డాక్టర్ అనసూయ వేపు చూశాడు. కొంచెం ఆగి శ్యామల ప్రక్కనే వున్న పసికందును చూశాడు.

తర్వాత శ్యామల వేపు తిరిగాడు.

అతను ఏమంటాడో అని భయ పడుతూ చూస్తున్నది శ్యామల.

ప్రభాకరం శ్యామలనూ, పసికందునూ మార్చి మార్చి చూశాడు. హఠాత్తుగా అనసూయ వేపు తిరిగాడు

"ఎక్స్‌క్యూజ్ మి డాక్టర్-నన్ను క్షమిం చండి. ఇంత చదువూ చదివి నేను ఎందు కింత అజ్ఞానంగా ప్రవర్తించానో తలుచు కుంటే నాకే సిగ్గుగా వుంది. వున్నదో, లేదో తెలియని పున్నామనరకం గురించి ఆలోచించానే కానీ, అంతకన్నా ఎక్కువ నరకం అనుభవించిన శ్యామల గురించి ఆలోచించలేదు. నా కళ్ళారా నరకమేదో చూశాను — కాదు మీరే చూపించి, నా కళ్ళు తెరిపించారు. ఈ కాలంలో ఆడ పిల్ల అయినా ఒకటే, మగవాడయినా ఒకటే. తల్లీ పిల్లలూ ఆరోగ్యంగా వుంటే చాలు."

శ్యామల ప్రభాకరంని వింతగా చూస్తున్నది.

శ్యామల దగ్గరకు వెళ్ళి ఆమె చెంపలు నిమిరాడు ప్రభాకరం.

"మళ్ళీ నిన్నా నరక బాధ పడనివ్వను శ్యామలా-పడనివ్వను" అన్నాడు ప్రభా కరం తృప్తిగా చూస్తున్న ఆమె కళ్ళ ల్లోకి ప్రేమగా చూస్తూ. □

యాజమాన్యం తదితర వివరాలు జ్యోతి

ఫారం 4 (8వ నిబంధన ప్రకారం)

ప్రచురణ స్థలం	:	మద్రాసు
ఎంత కాలానికొకసారి	:	మాసపత్రిక
ముద్రాపకుని పేరు	:	శ్రీ డి. హనుమంతరావు
జాతి	:	భారతీయుడు
విలాసం	:	12, ఫ్రాన్సిస్ జోసెఫ్ స్ట్రీట్, మద్రాసు-600 001.
ప్రకాశకుని పేరు	:	శ్రీమతి వి. లీలావతి
జాతి	:	భారతీయురాలు
విలాసం	:	17-B, రాజారాం కాలనీ, మద్రాసు-600 024.
సంపాదకుని పేరు, జాతి, విలాసం	:	డిటో
పత్రిక యజమానురాలు	:	డిటో

పై విషయాలు నాకు తెలిసినంతవరకూ వాస్తవమైనవని తెలియ జేయుచున్నాను.

మద్రాసు - 600 024

(సం) వి. లీలావతి

my lovely